

Keelejuht **Aliide Verte** (snd 1914), Novosibirski oblast, Borovuška küla.

Sõjaaegsetest arreteerimistest

Kui kaugele need mehed siis, siis saadeti välja kuskile? Siia kuskile samasse soo taha või-või päris, päris idasse või?

Ei tia, kuhu nad saadeti, ma j`üldse ei tiand omast mehest midagi ei saand`tiada. Kui palju käisime ja`tahtsime, et ko.. mina ei saand käia, kus-kus ma käisin, sie.. veike poeg oli käte pial, a teisega oli juba rasedad.. Aga mehe õde`käisse, aga ei leind kedagi`kuskildki kätte, kadus kui vette. Ja niikaua oli jo, päält`kümne`aasta, siis kui ainult saadeti meile kiri järele, päält sõja, va`siia saadeti minule kiri..`siie ned.. (loeb vene keeles). Kus ta`s suri, kus ta jäi, ma ei tea. Ja mitte üksinda minuga, niiviisi`võeti siit päält nelja`kümne inimese meie külast,`viidi ärä. Ja kus nad jäid. Tulivad`üldse tagasi kolm inimest.

A kas nemad siis nagu, noh, ei rääkind neist teistest või igaüks viidi eraldi?

Noh, räägiti, aga ei näind ika palju kedagi ei näind. Neid seal`peksti nii palju, ni`et.. sureti ja suresid ja kus jäävad. Enne ku`alla ära kirjutasid.`Anti nisukene hirmus süü, mis elu`ilmas`kiegi ei ole teind ja kästakse alla kirjutada. No kuidas sa kirjutad alla, kui su süda on puhasse?

Kus nad`viidi, jumal tiab, ei tia.. Jah.. Jumal, ta oli ju noor, ta oli ju aint kahe`kümne kolme`aastane. Me`üldse kolm`aastat elasime ühes.

Küsitlenud A. Sepp 1983. aastal. – EMH 3606.

Litereerinud Tiina Tärk (2007).